

**எல்லாவற்றையும்
சரிபடுத்துங்கள்.
ஆயத்தமாகுங்கள்!
ஆயத்தமாகுங்கள்!**

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: இதை அறியாமலிருக்கிறாய் AND KNOWETH IT NOT

ஆகஸ்டு 15, 1965 பிரான்ஹாம் கூடாரம்
ஜெபர்ஸன்வில், இந்தியானா,
அமெரிக்கா

180. இங்குள்ள அனைவரும்
இந்த சபையின் அங்கத்தினர்கள்
என்று நினைக்கிறேன். நீங்கள்
எதன் அங்கத்தினர்கள் என்று
அறிந்து கொள்ள, நான்
நேரத்தோடு வருவதில்லை. நீங்கள்
அனைவரும் தொடர்ச்சியாக இங்கு

வருபவர்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

181. நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை உங்களிடம் கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு இன்னும் 6 நிமிடங்கள் அவகாசம் கொடுப்பீர்களா?

நான் இங்கு வந்த ஞாயிறன்று இங்கிருந்த ஆரிகாணைச் சேர்ந்து சங்கை ஆர்லண்டு வாக்கரா இவர்? இந்த பெரிய, வினோதமான காரியம் யாருக்காகிலும் தெரியுமா? நான் இங்கு வந்திருந்தபோது, அநேகர் இங்கிருந்தனர். எனக்கு நிறைய பேட்டிகள் இருந்தன. அவை ஒவ்வொன்றும் உபயோக

மானவை-விவாகமான பிள்ளைகள்,
குடிகாரர்கள், வெவ்வெறு
விஷயங்கள், உபயோகமானவை.
அவர்கள் ஒவ்வொருவரிட மும்
நான் கவனம் செலுத்தியிருக்க
வேண்டும். அது என்னால் கூடாது.
உங்களை தேவனிடம் சமர்ப்பித்து,
என் கரங்களை யுயர்த்தி
உங்களுக்காக ஜெபம்
ஏறெடுக்கிறேன்.

182. ஓ தேவனே, என்னால்
அதை செய்ய முடியவில்லை.
கார்த்தாவே, அவர்களிடம் வாரும்.
அதை எப்படி செய்வதென்று
உமக்குத் தெரியும். நான்

ஒவ்வொருவருக்காகவும்
ஜெபிக்கிறேன்.

பில்லி என்னை
தொலைபேசியில் கூப்பிட்டான்.
நான் அப்பொழுது தான் சகோ.
பாங்க்ஸுடன் வந்திருந்தேன்.
அவன், “அப்பா, நீங்கள்...”
என்றான். பாருங்கள், ஜனங்கள்
அங்கு காரோட்டி வருவதைக்
காண்கிறேன், சில சமயங்களில்
சந்துகளில் அவர்களை நான்
கண்டு, என் கையை அவர்களுக்கு
ஆட்டுகிறேன். அவர்களோ தங்கள்
தலையை திருப்பிக் கொள்கி

றார்கள். நீங்கள் அப்படி
செய்யக்கூடாது.

183. அன்றொரு நாள் நான்
வசிப்பதற்காக டீசானில் ஒரு
இடத்தை வாங்கத் தீர்மானித்தனர்.
சகோ. டோனி அங்கு ஓரிடத்தை,
அதன் விலையைக் காட்டிலும் 3
அல்லது 4 மடங்கு அதிகம்
கொடுத்து வாங்க நினைத்தார்.
அவரே தன் பங்காக அதற்காக
அநேக ஆயிரம் டாலர்கள்
கொடுக்க வேண்டுமென்று
எண்ணினார். ஆனால் அவர்
உள்ளே செல்லக்கூடிய ஒரே வழி-
காவல்காரன் வெளியே நின்று

கொண்டிருந்தான். அது ஒரு
பெரிய... அந்த மாளிகைக்கு
பக்கத்தில் வேறொரு கட்டிடம்
கட்டப்பட்டிருந்தது. அதைத்தான்
வாங்க எண்ணி னோம். அங்கு
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்
யாரையாகிலும்
காணவேண்டுமென்றால்,
அவர்களிடம் அனுமதி எழுதி பெற
வேண்டும். காவல்காரன் உள்ளே
சென்று வெளியிலுள்ளவர் கள்
உள்ளே வரலாமா என்று
கேட்கிறான்.

184. நான் சகோ.டோனியிடம்,
“நான் அங்கு வசிக்க முடியும்

மென்று நினைக்கிறீர்களா? என்
சகோதரர்களும் சகோதரிகளும்
என்னைக் காணவந்து என்னுடன்
கைகுலுக்கி எனக்காக
தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களை
கோருகின்றனர். டோனி, அங்கு
நான் வசிக்க முடியுமென்று
நினைக்கிறீர்களா?” என்றேன்

அவர், “நல்லது, நீங்கள்...”
என்றார்.

நான், “டோனி, சபையும்
மற்றவர்களும், ஜனங்களை
வரவேண்டாமென்று சொல்வது”
என்றேன்.

185. நான் தொடர்ந்து, “நான் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று என்னிடம் கூறும் ஜனங்கள் இருந்தால் மாத்திரமே. அவர்கள், “கார்த்தர் நீங்கள் இங்கு வசிக்க வேண்டுமென்று என்னிடம் கூறினார்....’ ‘அல்லேலுயா! நான் இங்கு வசிக்கப் போகின்றேன். தேவனுக்கு மகிமை!’ ‘நீங்கள் பெங்கள் குழுவுக்கு கூட்டங்களை நடத்தவேண்டுமென்று கார்த்தர் என்னிடம் கூறினார்’. ‘சரி ஐயா. தேவனுக்கு மகிமை தேவன் என்னிடம் அப்படி கூறினார். சகோ. பிரான்ஹாமே. நீங்கள் அதை செய்யாவிட்டால், நிச்சயம்

பின்வாங்கிப் போனீர்கள். அவர்கள்
அவ்வாறு கூறுவதை நான்
பகுத்தறிந்து காண முயல்கிறேன்.
நல்லவர்கள் அநேகர் இதன்
காரணமாக உள்ளே வரமுடியாமல்
போய்விடுகின்றது.

186. ஒரு பண்ணையில்
வேட்டைக்குச் செல்லும் ஒரு
மனிதனைப் போன்றது அது.
பண்ணையாளர், “உள்ளே
வாருங்கள், நீங்கள் வேட்டையாடிக்
கொள்ளலாம்’ என்கின்றார். நீங்கள்
அங்கு சென்று அவருடைய
பசுக்களில் ஒன்றையே சுட்டு
கொன்று விடுகிறீர்கள். பசுவின்

கீழே ஒரு முயல் ஓடுவதைக் காண்கின்றீர்கள். அந்த முயலையும் எப்படியோ சுட்டு விடுகின்றீர்கள். ஒரு நாணயமான மனிதர் செய்வது போல் அங்குள்ள வாசலின் வழியாக வெளியே வருவதற்குப் பதிலாக, நீங்கள் மதிலின் மேலேறி குதித்து அதை இப்படி உடைத்து விடுகிறீர்கள். பண்ணையாளன், “இனிமேல் யாரும் உள்ளே வராதபடிக்கு வாசலில் காவல் வைக்கிறேன்” என்கிறார். அவரை நான் சிறிதளவும் கூட குற்றப்படுத்த மாட்டேன். இந்து வேட்டைக்காரர் என்ன செய்கிறார்? ஒரு நாணயமான வேட்டைக்காரன்

கூட உள்ளே வராதபடிக்கு செய்து
விடுகிறார். அது எப்பொழுதும்
அப்படித்தான் இருந்து வருகிறது.
நன்மையானது முதலிடம்
வகிக்காதபடிக்கு தீமை அதை
தடை செய்துவிடுகிறது. அது
எப்பொழுதும் அப்படித்தான்.

187. இந்த ஜனங்கள் –
ஆயிரக்கணக்கானவர்கள்
நல்லவர்களும்
தேவையுள்ளவர்களும்,
அன்புள்ளவர்களும், தேவனுடைய
கிருபையினால் நிறைந்தும்
உள்ளனர்.

188. இப்படிப்பட்டவர்களை நாம் பெற்றுள்ளோம் – எப்படி இந்த ஜனங்கள் வருகின்றனர். நமக்கு அது வேண்டாம். ஆனால் இந்த மனிதன் வந்தார். பில்லி தொலைபேசியில் என்னிடம், “அப்பா, உடனே வாருங்கள். திருமதி வால்டார்ஃப் இங்கு வந்திருக்கிறார்கள், அவர்களுடன் மரணத்தருவாயிலுள்ள சிலரையும் கூட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் உடனே அவர்களைக் காண வேண்டும்” என்றான். நான் விரைந்து அங்கு அடைந்தேன். அங்கு அடைந்தபோது அவர்கள், இங்கு

யாருமில்லை. ஒரு மனிதன் மாத்திரம் இந்த கட்டித்துக்குப் பக்கத்தில் ஒவ்வொருநாளும் தலையணையின் மேல் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அவருக்காக நீங்கள் ஜெபிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்“ என்றனர்.

189. நான் சரியென்றேன், 'அவரை உள்ளே அனுப்புகிறேன்' என்றான். நான் உள்ளே வந்தேன். அங்கு ஒரு காடிலாக் கார் - அது போன்ற எதோ ஒரு பெரிய கார் - நின்று கொண்டிருந்தது. நான் உள்ளே காரோட்டி சென்றேன். காரிலிருந்த மனிதன், "நீங்கள்

எப்படியிருக்கிறீர்கள்? என்று
கேட்டார். அவருக்கு என்னைத்
தெரியாது. நான் வீட்டுக்குள்
சென்ற போது, சகோதரி
வால்டார்ஃப் அங்கிருந்தார்கள்.
உங்களுக்குத் தெரியும், அவர்கள்....
அவர்களுடைய விஷயம் உங்க
ளுக்குத் தெரியும். இல்லையா?
பாருங்கள். அவர்களைப் புற்று
நோய் பீடித்திருந்தது. நான் அங்கு
அடைவதற்கு ஒரு மணி
நேரத்துக்கு முன்பே அவர்கள்
மரித்து விட்டார்கள், அவர்
களுடைய மருத்துவர் வந்து
காண்பித்தார் அது 18 ஆண்டு
களுக்கு முன்பு - இருதயத்தில்

புற்று நோய். இன்றைக்கு அவர்கள்
உயிரோடிருக்கிறார்கள். அவர்கள்
முன்பு ஆர்கன்ஸாவில் வசித்து
வந்தார்கள். இப்பொழுது அவர்கள்
பீனிக்ஸில் வசிக்கிறார்கள்.
அவர்கள் என்னிடம், “சகோ.
வில்லி, இப்படி வந்து தொல்லை
கொடுக்க எனக்குப் பிரியமில்லை,
ஆனால் எனக்குத் தங்க வேறு
இடமில்லை... இந்த ஜனங்கள் –
இந்த ஸ்திரீ மரணத்
தருவாயிலிருப்பதாக அவர்கள்
கூறினார்கள். சகோ. வில்லி, என்
கையில் ஒரு சிறு காணிக்கையை
உங்களுக்கு கொண்டு
வரவேண்டுமென்று எண்ணினேன்.

ஆனால் என்னால் முடியவில்லை. நான் 'பிளாக்பெர்ரி ஜெல்லி' செய்து குப்பியில் அடைத்து கொண்டு வந்திருக்கிறேன்“ என்றார்கள்.

190. நான் சென்று அவர்கள் கொண்டு வந்த ஜெல்லி நிறைந்த குப்பிகளை கண்டபோது, நான் புசிக்கக் கூடாத அளவுக்கு அது புனிதமாகக் காணப்பட்டது. அந்த அருமையான வயோதிப் ஸ்திரீ, சுமார் 70 வயதிருக்கும். நான், “சகோதரி ஹாட்டி. என்னால் அதை மறுக்க முடியவில்லை“ என்றேன்.

191. அந்த விதவை மூன்று காகுகளைப் போடுவதை இயேசு

கண்டார். அவர் அவளைத் தடை
செய்யாமல் விட்டுவிட்டார். தேவன்
அவர்களுக்கு பலனளிப்பார்.
எனவே, கர்த்தர் அவர்கள் கூட்டி
கொண்டுவந்திருந்த ஸ்திரீக்கு
பரிபூரண சுகமளித்தார்,
அவளுடைய போதகர் மனதில்
என்ன உள்ளது என்றும் அவர்
என்ன செய்ய வேண்டும்
என்பதையும் வெளிப்படுத்தினார். ஓ,
அவர்கள் ஆர்ப்பரித்து சென்றனர்.

192. பில்லி உள்ளே வந்து,
“நான் கூறின மனிதர் போய்
விட்டார். அவரைக் கண்டுபிடிக்க
முடியவில்லை” என்றான்.

நான் அவனிடம், “காரிலுள்ள அந்த மனிதன் யார்? என்று கேட்டேன்.

193. அவன், “ஓ, யாரோ ஒருவர் ஆரிகானிலிருந்து வந்திருக்கிறார். அவர் ஏதோ ஒரு சொப்பனம் கண்டாராம். அதன் அர்த் தத்தை கூற முடியும் என்னும் தவறான நம்பிக்கையை என்னால் கொடுக்க முடியாது என்று கூறிவிட்டேன். ஏற்கனவே 300 சொப்பனங்கள் இங்குள்ளன. அதை ஒரு தாளில் எழுதி கொடுக்கும்படி கூறினேன். ஏற்கனவே இங்குள்ள

குவியலுடன் அதையும் சேர்த்து
விடுகிறேன்” என்றார்.

“அவரை உள்ளே கொண்டுவா.
அவருக்கு ஐந்து நிமிடங்கள்
கொடு” என்றேன்.

194. அந்த மனிதன் உள்ளே
நடந்து வந்த போது, அவர், “நான்
ஆரிகாணைச் சேர்ந்த சங்கை
வாக்கர்” என்றார் (அதுதான் அவ
ருடைய பெயர் என்று
நினைக்கிறேன்). அவர் ஏதோ ஒரு
•ஸ்தாபனத்தை சேர்ந்தவர் என்று
நினைக்கிறேன் பிரஸ்பிடேரியன்,
எபிஸ்கோபலியன் போன்ற ஏதோ
ஒன்று.

195. அவர், 'நான் 20
ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உங்களை
சந்தித்திருக்கிறேன், நான்
கிராண்டு பாஸ்ஸுக்கு
வந்திருந்தேன் - கிராண்டு பாஸ்
அல்ல. அந்த இடத்தின் பெயர்
எனக்கு மறந்துவிட்டது. அங்கு
நாடு முழுவதும்... ஒவ்வொரு
காலை செய்தித்தாளிலும் தலைப்பு
செய்தியாக இது கொடுக்கப்பட்டி
ருந்தது. எல்லோரும் அதைக்
குறித்து அறிந்திருந்தனர். நீங்கள்
இருந்த கட்டிடத்துக்கும் கூட
என்னால் வரமுடியாதபடிக்கு
அவ்வளவு ஜன நெருக்கடி.
ஆனால் ஒரு நாள் நீங்கள்

தெருவில் சென்று
கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தேன்.
நான் உங்களிடம் வந்தேன்.
நான்கைந்து பேர்கள் உங்களைச்
சுற்றிலும் இருந்தனர். நான்
உங்களோடு கைகுலுக்கினேன்.
நான் சகோ. வாக்கர் என்று
என்னை அறிமுகப்படுத்திக்
கொண்டேன். நீங்கள் யாரென்று
என்னிடம் கூறினீர்கள்.
நாமிருவரும் ஓரிரண்டு
வார்த்தைகள் உரையாடினோம்:
அப்பொழுது உங்களுடன் இருந்த 3
அல்லது 4 பேர்கள் உங்களைத்
தள்ளிக் கொண்டு
சென்றுவிட்டார்கள். உங்களை .

நான் குறைகண்டு பிடிப்பவன்
(Critic) அல்ல, உங்களை
ஆதரிப்பவனும் அல்ல. எனக்கு
இது விளங்கவில்லை' என்றார்.

196. அவர் தொடர்ந்து,
“இப்படியாக சில ஆண்டுகள்
கடந்தன. அதன் பின்பு 3
ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, உங்கள்
ஒலிநாடாக்களைக் கேட்கும்படிக்கு
என்னை ஒருவர் அழைத்தார். அவர்
ஒலிநாடாக்களை போட்டார். அப்படி
அவர் செய்தபோது. அவர்
பேசுவதைக் கேட்டேன். நீங்கள்
தீர்க்கதரிசியென்று அவர்
நம்புகிறார். நான் அவரிடம் எனக்கு

அதைக் குறித்து ஒன்று
தெரியாதென்றும். ஒருக்கால்
அப்படியிருக்கலாம் என்று
கூறிவிட்டேன்” என்றார்.

197. அவர் தொடர்ந்து,
வேறொருவர் எங்கள் நகரத்துக்கு
வந்து. கூட்டம் நடத்தினார். அவர்,
'இந்நாளின் தேவனுடைய
தீர்க்கதரிசி நானே' என்று உரிமை
கோரினார். தீர்க்கதரிசியாக நீங்கள்
எத்தனை பேர் இருக்கிறீர்கள்?
நான் கேள்விப்படுகிறேன்...
ஒலிநாடாக்களைக் கேட்கும்
இங்குள்ள மனிதன், கிழக்கிலுள்ள
வில்லியம் பிரான்ஹாம் இந்நாளின்

தீர்க்கதரிசி என்று கூறுகிறார்“
என்றார்.

198. அவர் மேலும். ஆனால்
கூட்டம் நடத்த வந்த இந்த
மனிதனோ' (அவர் பெயரை நான்
இங்கு குறிப்பிடப் போவதில்லை.
அப்படி செய்வது நன்றாயிருக்காது.
பாருங்கள்?) 'எனக்கு வில்லியம்
பிரான்ஹாமைத் தெரியும்.
அவருடைய உபதேசம் அனைத்தும்
தவறு. அவர் பெந்தெ
கொஸ்தேயினர் அல்ல, அந்நிய
பாஷை பேசுதல் ஆரம்ப
அடையாளம் என்பதை அவர்
நம்புவது கிடையாது. மேலும் இந்த

பெரிய தீர்க்கதரிசிகள், சிறிய
தீர்க்கதரிசிகள் என்கிறார்களே,
அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. ஒன்று
நீங்கள்
தீர்க்கதரிசியாயருக்கின்றீர்கள்,
இல்லையென்றால் நீங்கள்
தீர்க்கதரிசி அல்ல. அவ்வளவு
தான்' என்று கூறிவிட்டார். என்றார்.

199. அவர் மேலும், “மிஸ்டர்,
இதைக் குறித்து உங்களுடன் நான்
விவாதிக்க வரவில்லை.
உங்களைக்குறித்து அவர்
கூறினதையே உங்களுக்கு
எடுத்துரைத்தேன். அவர்
தீர்க்கதரிசியென்று உரிமை கோரிக்

கொண்டார். 'நான் தான்
இக்காலத்தின் தீர்க்கதரிசி' என்று
அவர் கூறினார்“ என்றார்.

அவர் அந்த மனிதனிடம்.
'அப்படியா? கர்த்தர் உங்களை
ஆசீர்வதித்து உங்களுடன் கூட
இருப்பாராக' என்று சொல்லி
விட்டாராம்.

200. அவர் அதைக் குறித்து
எந்த கவனமும் செலுத்தவில்லை.
அவர் தமது சகோதாரிடையே 3
அல்லது 4 கூட்டங்களை
தொடர்ந்து நடத்தினாராம். அவர்
'அஞ்சலகத்துக்கு சென்று, “எனக்கு
வரும் தபால்களை நானிருக்கும்

இடத்துக்கு அனுப்ப வேண்டாம்.
அதை இங்கேயே வைத்திருங்கள்.
நான்கைந்து நாட்களுக்குப் பிறகு
நான் திரும்பி வந்து இவைகளை
பெற்றுக் கொள்கிறேன்” என்று
கூறி விட்டார். அவர்களும் அதன்
மேல் ஒரு காகிதத்தை ஒட்டி,
வேறிடத்துக்கு அனுப்ப வேண்டாம்
என்று அதன் மேல் எழுதிவிட்டனர்.
அவர் சென்று தன் மகளைக்
கண்டார். திரும்பிவரும் வழியில்
ஒரு ஆலயத்தில் நிறுத்தி அன்றிரவு
கூட்டத்தில் பங்கு கொண்டார்.
அடுத்த நாள் காலையில்
“அஞ்சலகத்துக்கு சென்று
பொதுவான தபால்களை கொண்டு

வா“ என்னும் எண்ணம்
அவருடைய மனதில் எழுந்தது.
அவர் தபால்களைக் கொண்டு
வந்தபோது. அவர் மகள் அனுப்பின
தபால் ஒன்று இருந்தது. அது
எப்படியோ அஞ்சலகத்தின் மூலம்
அவளுடைய மகளை அடைந்தது.
அவள் அதை இவருக்கு
அனுப்பியிருந்தாள்.

201. அவர் அதை திறந்து
பார்த்து போது. அது ஒலி நாடாக்
களைப் போடும் திரு.
ஹில்லிபிராண்டிடமிருந்து வந்த
ஒன்று. ராய் பார்டர்ஸ் (அவர் நமது
மேலாளர்களில் ஒருவர்,

உங்களுக்குத் தெரியும்) திரு.
ஹில்லிபிராண்டுக்கு, நான் இங்கு
இருபத்தெட்டாம் தேதியிலிருந்து
முதலாம் தேதி வரைக்கும் கூட்டம்
நடத்த தீர்மானித்துள்ளதாகவும்,
அவரே நேரடியாக வந்து
ஒழுங்குகளை கவனிக்கப்
போவதாகவும் குறிப்பிட்டிருந்தார்.
அவர், “இந்த ஆட்கள் என்னை
இதில் இழுக்கப் பார்க்கிறார்கள்”
என்று கூறிவிட்டு அதை காகிதக்
கூடையில் போட்டுவிட்டார்.

202. அவர் சென்று அன்றிரவு
கூட்டம் நடத்தினார், அடுத்த நாள்
காலையில் அவர் அந்த

அறையிலேயே தன் இருதயத்தைப்
பிடித்துக் கொண்டு அழ
ஆரம்பித்தார்.

203. அவர், “சகோ.
பிரான்ஹாமே, நான் தேவனுக்கு
முன்பாக நிற்க வேண்டுமென்பதை
உணருகிறேன். நான் உறங்கிக்
கொண்டிருந்தேனா அல்லது என்ன
நடந்ததென்று எனக்குத்
தெரியவில்லை. நான் சொப்பனம்
கண்டேன். நான் உறங்கினேன்
என்று நினைக்கிறேன். அப்பொழுது
நான் ஒரு சொப்பனம் கண்டேன்.
அங்காடிக்கு சென்றிருந்த என்
மகன் ஒரு சாக்குக்குள்

கைவிட்டான். அது ஆப்பிள் பழங்கள் நிறைந்த சாக்கு. அவன் அதில் கையை விட்டபோது, அது கவிழ்ந்து போனது. நான் ஆப்பிள் பழங்களைப் பொறுக்கச் சென்ற போது, அவையனைத்தும் ஒரு கடி கடிக்கப்பட்ட பச்சை ஆப்பிள் பழங்கள் என்பதைக் கண்டேன். அவைகளை நான் பொறுக்கி சாக்குக்குள் போட்டேன், அவைகளில் சில உருண்டு புல் தரையில் விழுந்தன. அவைகளை புல் தரையிலிருந்து பொறுக்க நான் முயன்றபோது, அவை சங்கிலிகள் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்ட வேலியின் அடியில் உருண்டு

சென்றன. அந்த இடத்தில் இந்த பெரிய நெடுஞ்சாலை போய்க் கொண்டிருந்தது. நான் கிழக்கு திசையில் நோக்கினபோது, இந்த சங்கிலித் தொடர் கிழக்கிலுள்ள ஒரு பெரிய கற்பாறையில் மாட்டப்பட்டிருந்தது. நான் அங்கு சென்று சங்கிலியை அவிழ்த்து விட்டு மறுபக்கம் சென்று, அந்த மனிதனுக்காக ஆப்பிள்களைப் பொறுக்கலாமென்று எண்ணினேன். நான் சங்கிலியை அவிழ்த்து கீழே விட்டப்போது, ஒரு சத்தம் உண்டாகி பூமியை அசைத்தது. என் கால்களுக்கு கீழே இருந்த பூமி அசைந்தது“

204. “அது நின்றபோது, ஒரு சத்தத்தை நான் கேட்டேன், சகோ. பிரான்ஹாமே, அது உங்கள் சத்தம்! ஏதோ ஒன்று என்னிடம், “நான் இன்னும் ஒரு முறை இந்த பாதையின் வழியாக சவாரி செய்வேன்’ என்று கூறினதென்று நானறிவேன். நான் அந்த கற்பாறையை நோக்கினபோது, அது மேகங்களையும் கடந்து உயர் சென்றது. அது கிழக்கிலிருந்து மேற்கில் சென்று, கூர்நுனிக் கோபுரவடிவில் அமைந்திருந்தது. நான் கிழக்குக்கு ஓடினபோது நீங்கள் ஒரு குதிரையின் மேல் அங்கு இருந்தீர்கள். என்

வாழ்க்கையில் நான் அப்படிப்பட்ட
ஒன்றைக் கண்டதில்லை – பெரிய
வெள்ளைக்குதிரை, அதன்
வெண்மை பிடரிமயிர் கீழே
தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. நீங்கள்
ஒரு இந்தியத் தலைவனைப் போல்
உடுத்தியிருந்தீர்கள் – அவர்கள்
உடுத்துவதற்கு உபயோகிக்கும்
பொருட்கள் அனைத்தும்,
மார்க்கவசம், கைகளில்
வளையல்கள் போன்றவை. உங்கள்
கைகளை நீங்கள் இப்படி
உயர்த்தியிருந்தீர்கள் – அந்த
குதிரை இராணுவக் குதிரை போல்
இப்படி துள்ளி துள்ளிக்
கொண்டிருந்தது. நான்

அமைதியாக நின்று
கொண்டிருந்தேன். நீங்கள்
லகாணை இழுத்து மேற்கு நோக்கி
சவாரி செய்து சென்றீர்கள். நான்
கீழே பார்த்த போது, அங்கு நிறைய
விஞ்ஞானிகள் இருந்தனர் என்றார்.

அடுத்த நாள் காலை (அது
சனிக்கிழமை) நான், விஞ்ஞானிகள்
பிசாசினால் உண்டானவர்கள்'
என்னும் பொருளின் பேரில்
பிரசங்கம் செய்தேன்.

205. அவர் தொடர்ந்து, 'இந்த
விஞ்ஞானிகள் கண்ணாடிக்
குழாய்களில் ஊற்றி கலந்து
கொண்டிருந்தனர். நீங்கள்

குதிரையை நிறுத்தி, உங்கள்
கைகளையுயர்த்தி உரத்த சத்தமாய்,
“நான் இன்னும் ஒரு முறை இந்த
பாதையில் சவாரி செய்வேன்”
என்றீர்கள். அப்பொழுது பூமி
முழுவதும் அசைந்தது. அவர்களும்
அசைந்தார்கள். அவர்கள்
ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்
கொண்டு உங்களையும் மேல்
நோக்கிப் பார்த்து, அது
என்னவென்று புரியவில்லை
என்பதற்கு அறிகுறியாக தங்கள்
தோள்களைக் குலுக்கிவிட்டு
தங்கள் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியில்
தொடர்ந்து ஈடுபட்டனர்“

206. நீங்கள் மேற்கு நோக்கி
செல்லத் தொடங்கினீர்கள். அப்
பொழுது தன்னை
தீர்க்கதரிசியென்று உரிமை கோரிக்
கொண்ட அந்த மனிதனைக்
கண்டேன். அவர் வெள்ளையும்
கறுப்பும் கலந்த குதிரையின் மேல்
சவாரி செய்து வந்தார். இந்த
பெரிய குதிரையின் பின்னால்
அவர் வந்தார். நீங்கள் சவாரி
செய்து கொண்டிருந்த குதிரை
மேகங்களுக்கு மேல் சென்று
விட்டது. பாதை இவ்வளவு தான்
அகலமாயிருந்தது. அந்த குதிரை
ஒடின போது. நீங்கள்
அணிந்திருந்த சிறகுகளும்

மற்றவைகளும் காற்றில் பறந்தன. குதிரையின் பிடரியும் வாலும் கூட காற்றில் பறந்தன. அந்த பெரிய வெள்ளை குதிரை சரியாக வரிசையில் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. இந்த மனிதன் உங்களுக்குப் பின்னால் சவாரி செய்து வந்தார்.

207. 'அவர் கனடாவிலிருந்து புறப்பட்டு வந்தார்' என்றார். இந்த மனிதன் கனடாவில் வசிக்கிறார். அவர் மேலும், 'அவர் தமது சிறிய குதிரையைக் கொண்டு உங்களுடைய பெரிய குதிரையைக் கீழே தள்ளப் பார்த்தார் - அதன் இடுப்பை உங்கள் குதிரையின்

மேல் மோதி...ஆனால் அந்த பெரிய குதிரையை அவரால் அசைக்க முடியவில்லை. அது ஓடிக் கொண்டேயிருந்தது. திடீரென்று நீங்கள் திரும்பினீர்கள். நீங்கள் மூன்றாம் முறையாக அப்பொழுது பேசினீர்கள், ஆனால் “நான் சவாரி செய்வேன்” என்று கூறினது அது இரண்டாம் முறை. நீங்கள் முன்பு பேசினது போல் பேசவில்லை. நீங்கள் கட்டளையிட்டீர்கள். நீங்கள் திரும்பிப் பார்த்து அந்த மனிதனை பெயர் சொல்லி அழைத்து, “இங்கிருந்து போய்விடு! தேவன் ஒரு மனிதனை இதற்கென்று நியமித்தாலொழிய யாரும் இந்த

வழியாக சவாரி செய்து
வரமுடியாது. இங்கிருந்து போய்
விடு' என்று கட்டளையிட்டார்கள்“.

208. 'அந்த மனிதன்
திரும்பினார். அவர் எனக்கு
கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறார்.
கறுப்பும் சாம்பல் நிறமும் கலந்த
அந்த குதிரையின் இடுப்பில்
அவருடைய கையொப்பம் இருந்தது
— அவர் கடிதத்தில்
கையொப்பமிட்டிருந்த அதே
விதமாக. அவர் வடக்கு நோக்கி
சவாரி செய்து சென்றார்.

209. “நீங்கள் தொடர்ந்து
சவாரி செய்தீர்கள். அந்த பெரிய

குதிரை உங்களால் இயன்றவரை
உங்களை மேற்குக்குக் கொண்டு
சென்றது. நீங்கள் நின்று இப்படி
கையையுயர்த்தினீர்கள் என்றார்.
பிறகு அவர் அழத் தொடங்கினார்.
அவர், “சகோ. பிரான்ஹாமே.
அங்கு நின்று கொண்டிருக்கும்
குதிரையை பாருங்கள், போர்
தலையணி போன்றவை,
பளபளப்பான மார்க்கவசம்
ஆகியவை. உங்கள் கரங்களை
நீங்கள் சிறிது நேரம் உயர்த்தி,
குதிரையை மறுபடியும் நோக்கி,
லகானை மறுபடியும் கையில்
பிடித்து. 'இன்னும் ஒரு முறை இந்த
பாதையின் வழியாக சவாரி

செய்வேன்' என்றீர்கள். அப்பொழுது
பூமி முழுவதும் இப்படியும்
அப்படியுமாக அசைந்தது. என்னில்
சிறிதும் கூட ஜீவன் இல்லாமல்
போயிற்று. நான் கற்பாறையின்
பக்கத்தில் கீழே விழுந்தேன்.
அப்பொழுது நான்
உறக்கத்தினின்று எழுந்து
விட்டேன்“ என்றார்.

அவர், “ஐயா, இதன் அர்த்தம்
என்ன? என்று கேட்டார்.

“எனக்கு தெரியாது“ என்றேன்.

210. அடுத்த நாள் காலை
ஜூனியர் ஜாக்ஸன், அவர்
கூர்நுனிக் கோபுரத்தைக் குறித்த

சொப்பனம் கண்டார் என்று உங்களுக்குத் தெரியும், நான் மேற்கே சென்றேன். அதற்கு ஓரிரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு, அவர் என்னை தொலைபேசியில் கூப்பிட்டு அவர் ஒரு சொப்பனம் கண்டதாகவும் அது அவர் இருதயத்தில் கொழுந்து விட்டு எரிந்து கொண்டிருக்கிறதென்றும் அதை அவர் என்னிடம் சொல்லியாக வேண்டுமென்று கூறினதும் உங்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும். நான், “பில்லி...” என்றழைத்தேன். அங்கு சுமார் 20 பேர் நின்று கொண்டிருந்தனர். அவன், “ ஜூனியர் ஜாக்ஸன்

இங்கு வந்திருக்கிறார். அவர் அந்த சொப்பனத்தை உங்களிடம் கூற வேண்டும் என்கிறார்” என்றான்.

நான், 'அவரை ஐந்து நிமிடங்களுக்கு உள்ளே அனுப்பு' என்றேன்.

211. அவர் தன் மனைவியையும் கூட அழைத்து வந்தார். அவர் “சாட்சிக்காக அவளை அழைத்து வந்ததாக கூறினார் அவர்.

212. “சகோ. பிரான்ஹாமே. நான் கண்ட சொப்பனத்தில் நானும் என் மனைவியும் வெளியே சவாரி செய்து கொண்டிருந்தோம். நான் கிழக்கே பார்த்தபோது, ஒரு

புள்ளியை போன்று பறக்கும்
தட்டைப் போல் ஒன்று தென்பட்டது.

213. பாருங்கள், பறக்கும் தட்டு
என்னவென்று உலகம் அறி
யாமலிருக்கிறது. ஆனால்

உங்களுக்குத் தெரியும்...

உங்களுக்குத் தெரியும். அது

என்னவென்று நமக்குத் தெரியும்.

அது, என்ன நடக்கிறதென்று

பார்த்து நியாயம் விசாரிப்பதற்காக

வரும் தூதர்கள், பாருங்கள். அது

'பென்டகன்' போன்ற வேவு

பார்க்கும் இடத்துக்கு வந்து,

அவர்கள் மின்னலைப் போல்

அங்கிருந்து வேகமாக சென்று

விடுகின்றனர். அது என்னவென்று
அவர்கள் கண்டுபிடிப்பதற்கு
முன்பே, அவர்கள் மறைந்து
விடுகின்றனர். பாருங்கள், அது
என்னவென்று அவர்களுக்குத்
தெரியாது. அவர்கள் என்ன
வேண்டுமானாலும் நினைக்கட்டும்.
அவர்கள் அதை பறக்கும் தட்டுகள்
என்றழைக்கின்றனர்.

அவர்களுக்குத் தெரியாது.

214. அவர், “அது வருவதைக்
கண்டேன். அது என்னவென்று
நான் கவனித்துக்
கொண்டேயிருந்தேன். அது
குதிரையின் மேலிருந்த ஒரு

மனிதன். அவர் மின்னல் வேகத்தில் வந்து கொண்டிருந்தார். அவர் எனக்கு முன்னால் இறங்கப் போகிறார் என்று அறிந்து, காரை நிறுத்தி விட்டு, வெளியே குதித்தேன். அப்படி செய்த போது, சாலையில் ஒரு இராணுவ வெள்ளை குதிரை துள்ளித் துள்ளி நின்று கொண்டிருந்தது” என்றார். அது வார்த்தை, உங்களுக்கு தெரியும். அது துள்ளித் துள்ளி நடந்து கொண்டிருந்தது.

215. அவர், ஒரு மனிதன் அந்த குதிரையின் மேல் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார். அவர் மேற்கு

பாகத்து உடைகளை அணிந்தி
ருந்தார். அவர் மாட்டுப் பையன்
(COWBOY) அல்ல. ஆனால் மாடு
மேய்ப்பவர்களின் தலைவனைப்
போல் அவர் காணப்பட்டார்“
(பாருங்கள், அவருடைய முக்கிய
அதிகாரம் அனைத்தும்
மேற்கிலிருந்து, இந்தியர்களுக்குத்
தலைவனான இந்தியனாக, மாடு
மேய்ப்பவர்களுக்கு...). 'அவர்
தொப்பியை கீழே இழுத்து
விட்டிருந்தார். அவர் பக்கவாட்டில்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவர்
என் பக்கம் திரும்பினபோது, அது
நீங்கள், சகோ. பிரான்ஹாம்.
நீங்கள் எப்பொழுதும் பேசுவது

போல என்னிடம் பேசவில்லை. என்னை 'ஜூனியர்' என்று மூன்று தரம் அழைத்துவிட்டு, 'நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று கூறுகிறேன்' என்றீர்கள். பிறகு குதிரையின் லகானைப் பிடித்து இழுத்தீர்கள். அது மூன்று சுற்று சுற்றி விட்டு, வானத்தை நோக்கி சென்று விட்டது. நீங்கள் மேற்கு திசையை நோக்கி சென்று மறைந்து விட்டீர்கள்" என்றார்.

216. அவர் தொடர்ந்து, ஒரு நிமிடம் நான் சுற்று முற்றும் பார்த்தேன். அப்பொழுது நீங்கள் ஏறியிருந்ததைக் காட்டிலும் சிறிய

குதிரை, ஆனால் அதே ஜாதிக்
குதிரை அங்கு நின்று
கொண்டிருந்தது. 'அவர் தான்
இதை அனுப்பியிருப்பார்' என்று
நினைத்து அதன் மேலேறினேன்'
என்றார். ஜூனியர் குதிரையின்
மேல் கொஞ்சம் சவாரி
செய்திருக்கிறார். அவர், “உங்கள்
சேணம் பாத வளையம் எல்லாம்
உங்களுக்கு எவ்வளவு நன்றாக
பொருந்துகிறது, சகோ.
பிரான்ஹாம். இது எனக்கு நன்றாக
பொருந்துகிறது என்று நினைத்து
லகாணை இழுத்து ஆகாயம்
நோக்கி சென்றேன். பிறகு நான்
லகாணை இழுத்து குதிரையை

நிறுத்தி, அதை மறு திசை திருட்டு,
வந்த வழியே திருப்பிச் சென்றேன்.
நான் திரும்பிச் சென்றபோது,
குதிரையை நிறுத்தி, கீழே இறங்கி,
என் மனைவியுடன் பேசிக்
கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது
அந்த குதிரை மறைந்து விட்டது
என்றார். அவர் உணர்ச்சிவசப்
பட்டிருந்தார்.

217. நேற்றைக்கு முந்தின நாள்,
மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு, லியோ
மெர்சியர், அதே போன்ற
சொப்பனத்தைக் கண்டவராய்
இங்கு வந்திருந்தார்.
மற்றவர்களுடைய சொப்பனத்தைக்

குறித்து அவருக்கு ஒன்றும் தெரியாது. ஒரு பெரிய வெள்ளை – ஆண் குதிரையை ஒரு கறுப்பு பெண் குதிரையுடன் இனசேர்க்கை செய்ய முயன்றதாக அவர் சொப்பனம் கண்டார். அவர் நடுக்கமுற்றிருந்தார். நான் அங்கு நடந்து சென்று அவரை 'லியோ' என்றழைத்து. நான் செய்ததை அவரிடம் கூறினதாக அவர் சொன்னார். அது என்னவென்று இங்கு நான் கூறவிரும்பவில்லை. நான் செய்ததை அவரிடம் கூறினேனாம். அவர், “இது உங்களுக்குத் தெரியாதா?” என்று என்னைக் கேட்டார். எட்

டால்டனுக்கு ஒரு மருமகன்
இருப்பது எனக்குத் தெரியாது.
அந்த மருமகனுக்கு இந்த
பெயரைக் கொண்ட ஒரு நாய்
இருந்தது.

லியோ நீங்கள்
உறக்கத்தினின்று எழுந்திருக்கும்
போது உங்கள் சொப்பனம்
உங்களுக்கு ஞாபகம் வரும்! அவர்,
“நான் அப்படிப்பட்ட கட்டளையைக்
கேட்டதேயில்லை” என்றார்.

218. அந்த நேரத்தில் ராய்
ராபர்ஸன் உள்ளே வந்தார். அவர்,
“சகோ. பிரான்ஹாமே,
முதன்முறையாக நீங்கள் சபையை

விட்டு செல்வதற்கு முன்பு,
உங்களுக்கு ஞாபகமுள்ளதா?
நீங்கள் பாலஸ்தீனாவில் உட்கார்ந்து
கொண்டிருப்பதாக நான் சொப்பனம்
கண்டேனே. நாம்... குழுவின்
(Board) அங்கத்தினர்கள்
அனைவரும் கர்த்தருடைய
இராப்போஜன பந்தியில் உட்கார்ந்து
கொண்டிருப்பதைப் போல்
உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தோம்.
அப்பொழுது நீங்கள் பேசினீர்கள்.
நீங்கள் என்ன பேசுகிறீர்கள் என்று
உங்களுக்கே தெரியவில்லை.
அப்பொழுது ஒரு வெள்ளை மேகம்
கீழே இறங்கி வந்து உங்களைக்
கொண்டு சென்றது“ என்றார்.

219. சகோ. ராய் கண்ட
சொப்பனம் எத்தனை பேருக்கு
ஞாபகமுள்ளது? அவர், “ஒரு
வெள்ளை மேகம் உங்களைக்
கொண்டு சென்றது. நீங்கள் போய்
விட்டீர்கள். நான் அலறிக்
கொண்டும் கதறிக் கொண்டும்
தெருக்களின் வழியாக நடந்து
சென்றேன். இந்த ஊனமுற்ற
கரங்கள்..... அவர் என்னைக்
கண்டபோது மண்ணை
மிருதுவாக்கும். ஆயுதத்தை கீழே
போட்டு விட்டு அழத்
தொடங்கினார். அவரை நான்
காணவில்லை, எனவே அந்த
சொப்பனத்தை அவர் என்னிடம்

கூறவில்லை.....

அவர்

தோட்டத்தில்

மண்ணை

மிருதுவாக்கிக்

கொண்டிருந்தார்.

அவர், 'நீங்கள் போய் விட்டீர்கள்.

உங்களைத் தேடி நான் தெருக்கள்

எங்கும் நடந்து சென்றேன்.

ஆனால் உங்களை எங்கும்

காணமுடியவில்லை. நான் 'ஓ.

சகோ. பிரான்ஹாமே, சென்று

விடாதீர்கள்' என்று கதறினேன்.

ஒரு வெண் மேகம் வந்து

உங்களை எங்களிடமிருந்து பிரித்து

மேற்கு திசையில் கொண்டு

சென்றது' என்றார்.

220. அது கூர்நுனிக் கோபுரம்
போன்றவைகளுக்கு முன்பு. அவர்,
'அது உங்களை மேற்கு திசையில்
கொண்டு சென்றது. நான் அழுது
கொண்டே உங்களைத் தேடி
தெருக்களில் நடந்து சென்றேன்.
சற்று அழிந்து நான் சென்று
மேசையருகில் உட்கார்ந்து
கொண்டேன். நான் நோக்கின
போது. மேசையின் தலைமை
பாகத்தில் உங்கள் இவ்வளவு பாகம்
பனிவெண்மையாயிருக்கக்
கண்டேன். நீங்கள் அங்கு நின்று
கொண்டு அதிகாரத்தோடு
பேசினீர்கள். அங்கு ஊகம்
எதுவுமில்லை. நீங்கள் கூறினதை

எல்லோரும் புரிந்து கொண்டனர்“
என்றார்.

221. ஓ, என் சகோதரனே,
சகோதரியே, 'அதன் அர்த்தம்
என்னவென்று நான்
அறிந்திருக்கிறேன்' என்று நீங்கள்
ஒவ்வொருவரும் உறுதியாக
கூறமுடியுமா? பாருங்கள்!
விழிப்புள்ளவர்களாய் இருங்கள்.
கிறிஸ்துவுடன் நெருங்கியிருங்கள்,
சுவிசேஷத்தின் ஊழியக்காரன்
என்னும் முறையில் உங்களை
இப்பொழுது எச்சரிக்கிறேன்
மூடத்தனமான எதையும் ஏற்றுக்
கொள்ளாதீர்கள்! எதையும்

கற்பனை செய்து கொள்ளாதீர்கள் !
உங்கள் உள்ளுக்குள்ளே இருக்கும்
உள்ளானது வார்த்தையுடன்
நங்கூரமிடப்பட்டு நீங்கள்
கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிறீர்கள்
என்பதை உறுதிப்படுத்தும்
வரைக்கும் அங்கேயே
நிலைத்திருங்கள். ஏனெனில் அது
ஒன்று மாத்திரமே... ஏனெனில் நாம்
இதுவரை வாழ்ந்த காலத்திலேயே
மிகவும் வஞ்சகமான காலத்தில்
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.
கூடுமானால் தெரிந்துகொள்ளப்
பட்டவர்களையும் அவர்கள்
வஞ்சிப்பார்கள். ஏனெனில்
அவர்கள் மேல் ஒரு அபிஷேகம்

தங்கியுள்ளது. அவர்களும்
மற்றவர்களைப் போல் எந்த
அற்புதம் வேண்டுமானாலும் செய்ய
முடியும்.

